

S E C V N D V argumentum est, quia non habet adiectum initio nomen Pauli, vt habent omnes aliae epistolæ; quanquam hoc argumentū fatentur ipsi ibidem non esse vñque adeo graue. **R E S P O N D E O** cum Hieron. præfat. in epist. B. Pauli. Si ideo non est Pauli, quia non habet prefixum nōmē Pauli; nullius esse, quia nullus habet nōmen. Quid, quod epistola prima Ioannis non habet eius nōmen præfixum, & tamen Ioannis esse minimē dubitatur? Et contrā, Euangelia quādam Thomæ, Bartholomai, Iacobi, Nicodemi nōmen præferunt, & ab omnibus tamē nec immitterō reūciuntur.

Addo præterea, iustis de causis nōmē suum huic epistola Paulum non addidisse. Vel enim id fecit, vt ibidem Hieronymus docet, quia sciebat, nōmen suum inuisum Hebraicē esse, quamvis ad fidem iam cōuersis, propterea quod ipse præ ceteris legem veterem ēsse abrogatam acer-
timē disputatione: cuius legis illi adhuc amula-
tores erant, Act. 21. Vel, vt idem Hieronymus docet in ca. i. ad Gal. quia in hac epist. ad Hebr. cap. 3. dicturus erat, Christum ēsse Apostolum confessionis nostræ, noluit initio se more solito Paulum Apostolum nominare, ne videretur, se cum Christo aliqua ex parte conferre. Velenique (vt Theodoreetus præfat. comment. in hac epistola docet) quia Paulus non erat Apostolus Hebræorum, sed Gentium, vt ipse fatetur Gal. 2. noluit more solito incipere Paulus Apostolus, sed nudam doctrinam exponere, non quasi Apostolus & Magister, sed ut amicus & fo-
cias. Quocirca in fine epistola ponit: *Regonunt
vos fratres, ut sufferatur verbum salutis, etenim per paucis
scripti vobis, &c.* quasi dicere velit, non agnē fer-
atis, si ego, qui proprius Apostolus vester non sum, per literas vos monere, & cohortari volui. Id enim feci, vt vos consolaretur, non vt impera-
rem. Has omnes rationes attigit Clemens Ale-
xandrinus apud Euseb. lib. 6. hist. cap. ii.

T E R T I V M argumentum sumunt à diuersitate stylū, siquidem oratio huius epistola longè grauior, copiosior, ornatiōr est, quam ceterarum. Neque satisfaceret, qui responderet, hanc epistolam esse scriptam Hebraicē, & Apostolum propria lingua melius loqui potuisse, quam aliena, id est, Græca. Nam epistola hanc non Hebraicē scriptam esse, sed Græcē, patet tum ex eo, quod citantur in hac epistola testimonia secundum versionem LXX. tum etiam quia auctor epistole cap. 7. interpretatur nōmen Hebraicum Melchisedech, id est, Rex iustitiae; & Rex Salem, id est, Rex pacis, quod non faceret, si Hebraicē loqueretur.

R E S P O N D E O aliqui, hanc epistola non Hebraicē, sed Græcē primum ēsse scriptam, & quidem sententias Pauli ēsse, verba autem Lu-
cæ, aut Clementis, quo tanquam interprete & scriba Paulus vñsus sit. Et ideo epistola hanc es-
se magis ornatam, quam ceteræ sint, quia sermo-

A huius epistola, non à Paulo, vt ceterarum, sed ab alio magis diserto compositus sit. Ita Origenes apud Eusebium libro 6. cap. 18. Alij existimant, epistolam hanc Hebraicē primum ēsse scriptam, ac deinde translatam in Græcum sermonem à Luca, vel à Clemente. Ita respondet Eusebius lib. 3. hist. cap. 38. & Clemens Al-
exandrinus apud Eusebium lib. 6. cap. 11. Neque repugnat huic responsioni interpretatio. Non enim Apostolus interpretatur Melchisedech nōmen Hebraicum Græcē, sed Hebraicē, vt ex etymologia, & vñominis aliiquid proberet. Quē admodum si Latinē quis dicat homicidium, est hominis cades; & Græcē δέσμος est δέσμη οὐετός. ita Hebraicē וְלֹא est וְלֹא קָרְבָּן quam si interpres addidisset interpretationem, non esset absurdum; vt Exod. 12. est enim pha-
se, id est, transitus Domini, qua interpretatio non habetur in Hebreo, & Marth. 27. Eli, eli, &c. id est, Deus meus, Deus meus, &c. Neque il-
lud obstat de Scripturis citatis secundum ver-
sionem LXX. Apostolus enī si Hebraicum scripsit, ex Hebreo fonte testimonia protulit: tamē interpres Græcus ea verba à Paulo cita-
ta, ita vertere voluit, vt antea verterant illa ea-
dem LXX. ne aliquid noui Græcorum auribus inferret. Neq; id est nouum, quām multa enim testimonia Hebreo sermone protulit, id est Apo-
stolus in concione, quam habuit in synagoga Antiochenæ? & Lucas tamen ea omnia retulit, A&13. secundum versionem LXX. Ex his dua-
bus solutionibus, tamē vtraque probabilis est, tamen prior cū simplicior, tum etiam ex-
peditor esse videtur.

Q V A R T U M argumentum, quo maximē nituntur Magdeburgenses: eiūsmodi est; Auctor huius epistola cap. 2. ponit, se in numero eorū, qui ab Apostolis ad fidem conuerſi sunt, dicit enim: *Quonodo nos effugiemus, si tanta negleximus salutem;* que cum initio capiſſet enarrari per Domi-
num, ab eis, qui audierant, confirmata est in nos, conte-
ftante Deo signis & virtutibus, &c. At Paulus Gal. i. grauite affirmat, se non ab homine, nec per hominem, sed à Christo per revelationem didi-
cisse Euangelium; non igitur Paulus huius epistola auctor est.

R E S P O N D E O primū, D. Paulum hæc di-
cere, non defe, sed de hominibus sui temporis, quemadmodum Isaia cap. 64. in persona populi dicit: *Facti sumus ut immundi omnes nos,* & qua-
si pannus menstruata univisa in istitie noſtre; non est, qui in uoce nōmen tuum, qui confugat, & teneat, &c. quo loco non loqui Isaia de seipso, patet, quia in alia longa oratione Deum inuocat. Ad-
do præterea, non esse absurdum, si Paulus ponat se in numero eorum, qui ab Apostolis confirmati sunt. Non enim hic agit de confirmatione per doctrinam, sed per miracula; ait enim fa-
ludem, id est, salutem, id est, salutis prædicationem confirmata ēſſe per Apostolos, contestante Deo signis